

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Handicap-politik : nogle ønsker og løsningsforslag

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1995

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

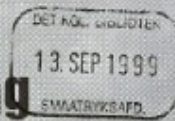
Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

KR191987

(19951)

HANDICAP-POLITIK

- nogle ønsker og løsningsforslag

HANDICAPPEDE

Et handicappet menneske skal så vidt muligt kunne leve et liv på lige fod med ikke-handicappede.

Samfundet må stille ressourcer til rådighed, således at den handicappedes evner kan finde udfoldelse til glæde for den enkelte og til gavn for samfundet.

HANDICAPPEDE BØRN

Når et handicap konstateres, skal det offentliges rådgivning til familier med handicappede børn, ved opsøgende virksomhed, tilbyde pædagogisk, psykologisk og praktisk rådgivning.

Rådgivningen skal gives i et samarbejde mellem handicaporganisationer, specialinstitutioner, læger, socialrådgivere og psykologer.

-Der orienteres om det konkrete handicap.

-Der skal skabes kontakt til handicaporganisationer.

-Der skal gives klare oplysninger

om, hvilke sociale rettigheder de enkelte har i den aktuelle situation.

-Der skal ydes nødvendig hjælp (krisehjælp), så familien kan tackle den nye situation.

Forældre til fysisk eller psykisk handicappede børn må, for at kunne beholde børnene hjemme, hvis de ønsker det, gives specielle muligheder:

-Helt fra barnet er spæd, skal der løbende gives pædagogisk bistand til familien.

-Der skal være mulighed for døgn-aflastning og fri transport til daginstitution, undervisning og beskæftigelse.

-Familien skal kunne gøre brug af familiepleje i forbindelse med weekends og ferier og i det hele taget til aflastning af familien.

-Nødvendige merudgifter, f.eks. livsvigtig medicin, hjælpemidler og nødvendige ændringer i boligens indretning, i forbindelse med børns handicap, bør godtgøres fuldt ud. Der skal ikke være minimumsgrænser, idet det handicappede barn ofte fordrer mange ekstraudgifter, som hver for sig ikke er ret store.

Målet er, at der i familien skabes trygge rammer og udfordringer til det handicappede barn, så det sikres både optimale indlæringsmuligheder og optimal udnyttelse af evner.

FYSISK HANDICAPPEDE

Fysisk handicappede skal så vidt muligt kunne vælge en livsform på lige fod med ikke-handicappede. Derfor skal alle handicappede kunne gøre brug af personlige hjælpere til støtte og pleje i eget hjem. Den handicappede ansætter selv sine hjælpere. Kommunen afgør behovet for hjælp efter retningslinier fra Socialministeriet og aflønner de personlige hjælpere.

Den handicappede skal kunne vælge bolig på lige fod med ikke-handicappede. Der skal altså ikke sættes alene på bofællesskaber, plejecentre eller særlige boliger for handicappede.

Boliger, som let kan tilpasses forskellige handicappedes behov, skal støttes med den fordyrelse det giver, ud over almindelige

støttemuligheder. Bygninger og offentlige anlæg skal i højere grad præges af, at mennesker har forskellige behov.

Personlig assistance, f.eks. sekretærhjælp til blinde og tolkebistand til døve, skal gives i forbindelse med uddannelse og skal fortsætte gennem perioden med arbejdsanvisning og tilpasning til jobbet.

I forbindelse med anskaffelse af specielle og meget dyre hjælpemidler, f.eks. bil, skal reglerne om støtte udformes sådan, at den handicappede sikres mulighed for at anskaffe et sådant.

Støttens størrelse skal være afhængig af det individuelle behov og den handicappedes egen mulighed for medfinansiering. Støtten skal gøre det muligt at købe en bil, der opfylder den handicappedes individuelle behov.

VIDTGÅENDE FYSISK OG/ ELLER PSYKISK HANDICAPPEDE

Et vidtgående fysisk og/eller psykisk handicap er primært et psykisk handicap (f.eks. mongolisme, autisme, spasticitet eller understimulering i barndommen), hvor der kan være et fysisk handicap som følge af virkning.

Forældre til psykisk handicappede skal have mulighed for at kunne beholde det handicappede barn hjemme, hvis de ønsker det.

Familien må ikke blive økonomisk afhængig af den handicappede, så det dermed forhindrer en voksen i at flytte hjemmefra. En vis nedtrapning af pensionen til hjemboende kan derfor overvejes.

Ved et flyt er det vigtigt, at visiteringen sker til en institutionstype, hvor den handicappede får optimale sociale samværs- og indlæringsmuligheder og får lov at udnytte egne evner optimalt.

Visiteringen skal ske i et samar-

bejde mellem den handicappede, forældrene, sagsbehandler og institution. De kommunale- eller amtskommunale grænser må ikke være hindringer i den forbindelse.

I nogle situationer vil opgaverne kunne løses af familiepleje.

Institutioner

Amtene skal sikre, at der er et bredt tilbud af boformer med et fagligt højt niveau.

Institutionerne skal forsøge at tilgodese ønsker om nærhed til tidligere kendte miljøer og by- og landmiljøer.

Det skal være muligt at vælge institution ud fra holdningsmæssige vurderinger. Amtet er forpligtet på et samarbejde, hvis en privat organisation ønsker at oprette en institution.

Desuden skal det sikres, at pladsmangel ikke bevirker, at personer fejlanbringes.

Institutionerne, både private og offentlige, skal opfylde nogle mindstekrav, som udarbejdes af Socialministeriet. Disse krav skal omfatte både de fysiske rammer, det psykiske miljø og det faglige indhold. F.eks. sammenhæng mellem forventede beboere og byggeri, mindstekrav til værelsernes størrelse, eget bad/toilet, professionel drift og fagligt kvalificeret personale.

Institutionerne kan grupperes i f.eks. fem hovedtyper:

1. For de allersvageste indrettes plejebaserede institutioner.
2. Institutioner for handicappede der kræver meget hjælp til personlige ting.
3. Institutioner for handicappede der kan klare mange af de daglige færdigheder, men kun i ringe udstrækning kan overskue konsekvenserne af deres handlinger.
4. Institutioner for handicappede, der er selvhjulpne, og som kan færdes selvstændigt udenfor

institutionen. F.eks. foretage småindkøb.

5. Bofællesskaber og selvstændigt liggende lejligheder.

Indenfor hver institutionstype skal der ske en yderligere differentiering/specialisering, så grupper der kræver forskellige pædagogiske tiltag ikke sammenblandes. (Autister passer f.eks. meget dårligt sammen med beboere med uhensigtsmæssig aggressiv adfærd). Endelig har de ældste brug for egentlige ældreinstitutioner.

Institutionen skal udarbejde klare målsætninger, der beskriver bl.a. beboersammensætning og pædagogik. Desuden udarbejdes strukturanalyse.

Træningen/de pædagogiske aktiviteter skal sikre, at den enkelte udvikler størst mulig selvstændighed, en udvikling der sikres ved, at træningen foregår på en vedkommende måde.

Institutionen udarbejder hvert 5. år en grundig statusbeskrivelse, der skal danne baggrund for en grundig vurdering af fremtidige pædagogiske tiltag og pensionstilæggets størrelse (se afsnittet om pension).

Der skal udarbejdes juridiske/etiske retningslinier for statusmøderne.

Børneinstitutioner

Specielt børneinstitutionerne skal prioriteres højt, da en massiv investering her, på længere sigt, vil vise sig at have været en god investering.

En tidlig pædagogisk indsats givet i et trygt og kærligt miljø giver de bedste forudsætninger for at udvikle egne evner optimalt, samt indlære og udvikle sprog, følelser og identitet og indlære sociale- og andre færdigheder.

Dagbeskæftigelse

Beskæftigelsestilbudene (Dagcentre og Beskyttede værksteder) skal give et meget bredt udbud af beskæftigelsesmuligheder, der

sikrer den enkelte mulighed for at deltage i relevante tilbud. En alt for ensidig satsning på f.eks. at male, sy puder, eller putte dimser i poser, giver ikke udemenneskene de samme muligheder for at opleve glæden ved et arbejde.

Forsøgsvirksomhed

For at sikre en stadig udvikling både i institutionerne, men også i udvikling af nye typer institutioner, skal der oprettes en slags udviklingsfond, hvor selv meget utraditionelle forsøg kan få støtte.

Det er dog vigtigt, at den handicappedes tarv tilgodeses mest muligt, så handicappede der deltager i disse institutionsforsøg ikke lander i et tomrum, hvis den nye institution ikke er levedygtig.

Tilsyn med institutioner

Der skal være tilsyn med alle institutioner. Et tilsyn, der dels vurderer de generelle forhold på institutionen: hygiejne, kost, sundhed, men som også vurderer, om den enkelte beboers udvikling/vedligeholdelse af færdigheder er tilstrækkelig.

Den tilsynsførende myndighed har mødepligt ved relevante møder. Den tilsynsførende myndighed skal kunne påtale og godkende forhold. Tilsynspligten udføres efter retningslinier fra Socialministeriet.

Konsulenter

Amterne skal sørge for en stab af konsulenter til at rådgive og vejlede institutioner i pædagogiske og praktiske spørgsmål.

Efteruddannelse

Der skal oprettes en specialiseringsuddannelse af personalet, da pædagoguddannelsen kun er en grunduddannelse. Det kunne f.eks. gøres obligatorisk med en etårig specialiseringsuddannelse efter 5 års arbejde med vidtgående fysisk og/eller psykisk handicappede, med fuld lønkompensation.

Desuden skal der være målrettede kurser.

PENSION

Pensionen skal omfatte et institutionstillæg i lighed med de andre tillæg, der kan gives til pensionen.

Institutionstillægget skal være et mere individuelt tillæg, som skal dække den nødvendige pædagogiske og praktiske bistand. Institutionstillægget skal fastsættes efter en grundig vurdering af den enkeltes evner, formåen og behov.

Institutionstillægget kunne indeholde 5 satser, som svarede til de 5 institutionstyper. Institutionstillægget skal kun udbetales, når den handicappede flytter på institution.

På institutionen skal beløbet dække udgifter til personale og hjælpemidler, og målet er, at en institutions udgifter dækkes af beboernes pension med diverse tillæg.

Institutionstillægget vurderes hvert 5. år, da den pædagogiske indsats gerne skulle hhv. udvikle eller vedligeholde færdigheder. I forbindelse med alderdom vil der være behov for større omsorg (og dermed flere ressourcer), eller der kan være andre grunde til, at institutionstillægget skal tilpasses det aktuelle behov.

HANDICAPPEDES FRITID

Handicapidræften skal støttes, fordi den er med til at øge den enkeltes selvtilid og fremme sundhed, trivsel og virkelyst. Regler, som virker hindrende for handicappedes deltagelse i idræt, skal ændres, ligesom der i visse tilfælde bør kunne gives positiv særbehandling (det er det, der i idræften hedder at tildele et handicap!).

Handicappede skal kunne deltage i aftenskoleundervisning og interessegrupper. Der skal enten laves særregler, eller der skal kun-

ne dispenseres fra regler om deltagerantal i holdenes størrelse på aftenskolehold og interessegrupper under fritidsloven. Ligeledes bør et krav om bopæl i den kommune, som tilbyder handicapidræt, aftenskoleundervisning eller interessegruppevirksomhed kunne bortfalde gennem en refusionsordning kommunerne imellem.

Der skal til voksne handicappede gives undervisningstilbud, der er afpassede efter den enkeltes behov.

OMBUDSMAND

Der skal være mulighed for, at den handicappede, den handicappedes forældre, pårørende eller værge og institutionspersonalet kan klage over økonomiske afgørelser, visitationsafgørelser eller over konkrete eller manglende muligheder i et beskæftigelses- eller institutionstilbud.

Denne folder er udgivet af Kristeligt Folkeparti - den er tænkt som et arbejdsblad med nogle ønsker og ideer på handicap-området, men har ikke samme forpligtende status som et partiprogram.

Folderen er udarbejdet af Kristeligt Folkepartis interne socialudvalg og er godkendt af politisk udvalg i februar 1995.

Kristeligt Folkeparti
Bernhard Bangs Alle 23,
2000 Frederiksberg
Telefon 38 88 51 52 -
Fax 38 88 31 15

Kristeligt Folkeparti
Landskontoret - Bernhard Bangs Allé 23 - 2000 Frederiksberg
Telefon 38 88 51 52 - Telefax 38 88 31 15

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk